

VOORJAAR 1985

Deens lepelblad (Cochlearia danica)

De Flora van Nederland zegt over het voorkomen: In de duinen, op groene stranden, aan zeedijken, langs 's winters bepekeldde wegen.

Tijdens de sneeuwperiode in januari met de daaraan verbonden gladheid is veel zout gestrooid. Als echter de sneeuw wegdooit blijft er in de bermen wat zout achter. Deens lepelblad is een plantje dat van dit zilte milieu dankbaar gebruik maakt. Normaal komt dit plantje in een smalle strook achter de zeereep soms massaal voor. In de straten achter de boulevards groeit dit plantje langs trottoirbanden, tuinmuurtjes e.d.

Het afgelopen voorjaar kwam Deens lepelblad massaal voor in de bermen van de wegen buiten de bebouwde kom zoals van Berckelweg, Herenweg, Gooweg, Zwarteweg en de wegen in het Langeveld. Ik kwam dit plantje ook tegen nabij Leiden.

In Noordwijkerhout bij het viaduct bij de Vlashoven was de berm plaatselijk wit van het Deens lepelblad.

Hertshoornweegbree (Plantago coronopus)

Minder massaal dan Deens lepelblad kwam eveneens het zoutminnend plantje Hertshoornweegbree voor langs de wegen buiten de bebouwde kom. Ook dit plantje groeit in een smalle strook achter de zeereep en komt overal voor, zelfs tussen straatstenen, langs tuinmuurtjes en trottoirbanden. Op de trimbaan is Hertshoornweegbree plaatselijk de enige begroeiing.

Verder in het binnenland komt hij normaal niet voor, alleen in winters waarin veel zout gestrooid wordt is hij soms te vinden. Zo vond ik enkele exemplaren op de van Panhuysstraat, Losplaatsweg en Nieuwe Offemweg. Ook in de berm bij het Marinevliegekamp Valkenburg stonden enkele zeer forse exemplaren.

Paardebloemen (Taraxacum spec.)

Het voorjaar van 1985 was nat en koud, dat zal iedereen zich nog wel herinneren. Voor de paardenbloemen was het een zeer goed voorjaar. De planten waren over het algemeen groter dan in voorgaande jaren en kwamen soms massaal voor. Je kan zelden spreken van een veld paardenbloemen, doch in voorjaar 1985 kwamen her en der inderdaad velden paardenbloemen voor.

Duinviooltje (Viola curtisii)

Nog zo'n plantje dat dankbaar gebruik, heeft gemaakt van het koude, natte voorjaar is het Duinviooltje. Zelden heb ik zoveel Duinviooltjes gezien. Duinhellingen waren soms over tientallen vierkante meters blauw van deze mooie viooltjes.

Mogelijk dat door de vorst het zaad extra kiemkrachtig is geweest. In natte winters verdwijnen veel zaden omdat ze aangetast worden door schimmels, bacteriën ed. De gedwongen rustperiode bij vorst schijnt voor veel zaden eerder een zegen dan een nadeel te zijn.

Meidoorn (Ceataegus monogyna)

De Meidoorns in duin waren erg laat in 1985. Op 1 juni begonnen ze te kleuren. In de luwte aan de lijzijde van de struiken gingen de eerste bloempjes open. Na het warme pinksterweekend ging de bloei zo snel, dat binnen een paar dagen het mooie er al weer af was.

In een normaal voorjaar bloeien de Meidoorns omstreeks half mei, in de bloeitijd kan het duin 10 -14 dagen wit gekeurd zien door de bloeiende Meidoorns. In 1985 echter niet. De indruk bestond dat de Meidoorns nauwelijks gebloeid hebben. Zo kort was de bloeitijd.

Vlier (Sambucus nigra)

In een normaal voorjaar gaat de bloei van de Meidoorn ongemerkt over in de bloei van de Vlier. De koude maand juni heeft de bloei echter vertraagd. In tegenstelling tot de bloei van de Meidoorn leek aan de bloei van de Vlier geen einde te komen. Eind juni stonden nog zeer veel Vlieren in volle bloei.

Ees Aartse

GROENNOTA,
het ontstaan en de betekenis.

Het "groen" te Noordwijk, gaat gelukkig velen ter harte. Dit blijkt o.m. uit de vele vragen hierover tijdens ledenvergaderingen en excursies, die onze vereniging regelmatig organiseert. Niet alleen binnen onze vereniging, maar ook daarbuiten is een toenemende belangstelling voor het "groen" vast te stellen. Met name binnen de Vereniging Kritisch Noordwijk werd bijna drie jaar geleden het plan opgevat het Noordwijkse groen aan een inventarisatie te onderwerpen en te bezien of hierin veranderingen of aanvullingen zouden kunnen worden aangebracht, die op het publiek aangenaam zouden kunnen overkomen. Hiermee zou tevens kunnen worden bereikt, dat de Noordwijkse bevolking zich wat sterker betrokken zou kunnen voelen bij "ons groen". Een andere aanleiding hiertoe werd gevormd door het stimuleringsbeleid van de Provincie Zuid-Holland op dit gebied. Vooral de laatste jaren heeft de Provincie zich bereid getoond, werkgroepen die zich met versterking en verbetering van "stedelijk groen" bezig houden, niet alleen in inhoudelijk opzicht, maar ook in het financiële vlak te ondersteunen. In antwoord op het verzoek van de Vereniging Kritisch Noordwijk tot ondersteuning van een Noordwijkse project, werd een subsidie toegekend van ruim f 3.000,--.

Na het leggen van deze praktische basis werd contact gezocht met onze vereniging. Dit had tot gevolg dat enkele leden van onze vereniging bereid waren tezamen met enkele leden van Kritisch Noordwijk een werkgroep te vormen, die als taak zou krijgen het inventariseren van het bestaande groen (bomen, boomgroepen, plantsoenen, hagen e.d.) in Noordwijk. Op basis van deze inventarisatie en in te winnen adviezen zou getracht worden om te komen tot een aantal aanbevelingen en voorstellen tot concrete projecten. Deze aanbevelingen en projecten zouden vervolgens weer in de vorm van een rapport aan de gemeente Noordwijk worden aangeboden. Juist de gemeente Noordwijk is verantwoordelijk voor de aanleg en het onderhoud van het openbare groen in de gemeente en als zodanig is zij bij uitstek in staat op dit terrein nieuw initiatieven te ontwikkelen.

De aldus gevormde werkgroep (in de wandelgangen Groengroep geheten) toog enthousiast aan het werk en gedurende ongeveer anderhalf jaar werd het dorp Noordwijk nauwgezet op het aanwezige groen geïnventariseerd